

FORORD

Acceptér dig selv som den kvinde, du er

– Du skal da være mor!

Sådan reagerer omgivelserne ofte, når jeg fortæller, at jeg ikke har lyst til at få børn. Det er, som om alle forventer, at der kommer småfolk i vores hus. Men jeg forstår dem ikke. For jeg har aldrig haft lyst til at få børn. Og jeg er træt af spørgsmålet om, hvorvidt vi ikke snart skal have børn, og de mange kommentarer om, at jeg kommer til at fortryde mit valg senere i livet. Når folk sætter spørgsmålstegn ved min livsstil, bliver jeg vred eller ked af det. Eller begge dele.

Alle de kvinder, jeg kender eller er i familie med, har fået børn. Men i stedet for at få lyst til at få børn giver deres moderskab mig bare en følelse af at være anderledes og uden for fællesskabet, socialt isoleret. Lysten til at blive mor har jeg vitterlig ikke, og den hverdag, jeg ser i børnefamilierne i min omgangskreds, tiltaler mig ikke. Derfor forstår jeg ikke, hvorfor mine fornuftige tanker vælger at indlede en slåskamp med tvivlen, der skaber et langvarigt kaos af modstridende overvejelser om børn og moderskab. Igen og igen lyder det i mit hoved: Hvorfor har jeg ikke lyst til at få børn? Hvorfor bliver jeg så påvirket af andres mening om mit liv? Og hvordan slipper jeg af med tvivlen?

Jeg når frem til, at jeg har brug for nogen, der kender svarene på mine mange spørgsmål. Heldigvis møder jeg en gruppe søde og intelligente kvinder, der heller ikke har lyst til at få børn. Nogle af dem kender mine tanker og følelser, fordi de selv har haft dem, mens andre står midt i tvivlens kaos. Kvinderne fortæller, hvordan de også

har måttet finde svar på en masse spørgsmål for at slutte fred med deres valg. Det hjælper mig til at blive afklaret med mit valg.

En aften spiser jeg middag sammen med kvinderne på en restaurant. Jeg er ikke længere nyt medlem i gruppen. Det er Anita til gengæld. Hun er frustreret og i tvivl om moderskab og børn – noget, der vækker gammelkendte og glemte følelser hos mig. Vores samtale med Anita om hendes tanker og følelser minder om mit første møde med gruppen.

– Er det sådan, hver gang der kommer et nyt medlem? spørger jeg.

– Ja. De nye har jo brug for at snakke om følelser og frustrationer, og det forstår vi godt, forklarer Diana.

– Sådan var jeg vist også for to år siden, siger jeg flovt. Pludselig går det op for mig, at jeg ubevidst stille og roligt er blevet afklaret med, at jeg ikke vil have børn, og jeg føler mig som en antikvarisk banalitet.

Belinda smiler og siger:

– Ja, der er sket rigtig meget med dig.

Inden jeg når at svare, lyder det pludselig fra Diana:

– Karin, du burde skrive en bog om din jagt på at finde svar.

Dianas opfordring er blevet til den bog, du sidder med i hånden nu. Det er mit håb, at den vil give dig mod på at finde vejen til at acceptere og fokusere på den kvinde, du er, ikke den mor, du kan blive. Og at den kan inspirere dig til at forstå dig selv, når følelsen af at være anderledes fylder dig med social isolation, og tvivlen måske sniger sig ind på dig.

Det er efterhånden noget tid siden, at spørgsmålene poppede op i en uendelig række hos mig. Nu kender og accepterer jeg min iden-

titet og ved, at den er skabt af en følelsesmæssig og intellektuel bevidsthed om, hvem jeg er. Derfor føles den sociale norm om, at jeg skal være mor, fordi jeg er kvinde, ikke længere som et pres. Jeg lader mig ikke påvirke følelsesmæssigt, når andre forsøger at overbevise mig om, at jeg skal have børn. Jeg føler ikke skyld over at vælge, som jeg gør, og mener fortsat ikke, jeg har pligt til at blive mor. Med tiden er behovet for at retfærdiggøre og forsvare min livsstil forsvundet. Men jeg måtte slutte fred med hele ideen om, at alle bør få børn, for at acceptere og forstå, hvorfor jeg ikke selv har fået lyst til at kaste mig ud i lige netop børneprojektet. For at kunne gøre det har jeg måttet skelne mellem, hvad der er sociale normer og forventninger, og hvad der er mine behov – og ikke mindst, hvad jeg har lyst til. I dag er jeg glad for at være, som jeg er. En kvinde uden børn.

Jeg tror, at min personlige fortælling er inderlig genkendelig for dig, som er i tvivl om, hvorvidt du vil have børn, eller allerede ved, at du ikke har lyst til at få børn. Du vil kunne spejle dig i mit portræt og nikke genkendende til mine oplevelser. For du tænker sikkert de samme tanker og føler dig frustreret over, at dine følelser ikke altid er entydige, selv om du ikke mærker lysten til at få børn. Og ikke mindst stiller du formentlig de samme spørgsmål, som jeg søgte svar på.

Jeg måtte forlade litteraturens verden tomhændet og skuffet. Det behøver du ikke. For jeg har skrevet bogen med svarene, som jeg selv ledte efter, dengang tvivlen var min trofaste følgesvend. Jeg har valgt at se på moderskab og børn fra forskellige vinkler og bygget bogen op omkring dem. Hvert kapitel har to afsnit. I det første afsnit fortæller jeg om mine oplevelser, mens det andet afsnit er stof til

eftertanke baseret på de overvejelser, jeg har gjort mig for at kunne acceptere mig selv, som jeg er.

Bogen giver et indblik i de tanker og følelser, der ofte følger med, når vi som kvinder ikke har lyst til at få børn. Hvis bogen også kan skabe en større forståelse og accept af, at moderskab er et frivilligt valg, hos dem, der stiller spørgsmålstejn ved en kvindes valg, vil det være en hyldest til tolerancen og en sejr for forskelligheden.

Jeg har taget udgangspunkt i begivenheder og hændelser fra mit liv. Og der er måske mennesker, der vil føle sig ramt, såret eller stødt over min opfattelse af vores relation eller beskrivelse af deres handlinger. Dette er ikke min hensigt. Bogens formål er at beskrive mine følelser og tanker i forhold til moderskab, ikke at dømme nogen. Jeg er oprigtig glad for at have lært alle personer i bogen at kende og er taknemmelig over, at de er en del af mit liv. Af respekt for dem har jeg valgt at bruge pseudonymer.

Hvis du gerne vil vide mere om bogen eller har kommentarer til den, er du hjertelig velkommen til at kontakte mig via www.duskaldavaeremor.dk.

Karin Rahbek
September 2013